

givere for generalsekretæren. Nyordningen kunne eventuelt gøre det nødvendigt at udnævne en stedfortrædende generalsekretær.

Den foreslåede ordning ville ikke medføre nogen nedgang i antallet af de øverste stillinger, men fra et rent administrativt synspunkt skulle den medføre væsentlige fordele, hvortil kom, at generalsekretæren regnede med, at gennemførelsen af hans forslag ville medføre en besparelse på 1 mill. dollars i næste finansår.

Sagen kom først til behandling i 5. udvalg den 8. december, og der blev derfor kun tid til en ret almindeligt holdt debat om generalsekretærens forslag og de af det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål hertil fremsatte kommentarer.

Generalsekretærens forslag om at indføre en højere grad af bevægelighed med hensyn til udnyttelsen af sekretariatets stab vandt tilslutning fra alle sider, ligesom alle var enige om, at det ville være en fordel, at den sociale og den økonomiske afdeling blev slået sammen til een afdeling.

Der blev fra forskellig side givet udtryk for betænkeligheder ved forslaget om nedlæggelse af afdelingen for administration og finanser, idet man befrygtede, at en henlæggelse af de sager, der hidtil havde været varetaget af denne afdeling, direkte under generalsekretæren kunne føre til det resultat, at han ikke fik tilstrækkelig tid til at beskæftige sig med de politiske opgaver, der var overladt ham.

Forslaget om at indføre en ordning med kun een form for topstillinger (afdelingscheferne) blev stærkt kritiseret af den sovjetrussiske og den czekiske delegerede, der påstod, at denne ordning ville være et brud på en i 1946 truffet aftale, hvorefter de fem permanente medlemmer af sikkerhedsrådet skulle have krav på hver at besætte en af stillingerne som assisterende generalsekretær.

Den danske delegerede i 5. udvalg, konsulent Finn T. B. Friis, udtalte under debatten, at den danske delegation — som allerede længe og særlig under plenarforsamlingen i 1951 havde udtalt sig for en forenkling af sekretariatet — så med sympati på hovedlinierne i generalsekretærens reorganisationsplan.

Det af generalsekretæren fremsatte forslag blev i store træk vedtaget såvel i 5. udvalg som i plenarforsamlingen. I plenarforsamlingen opnåede forslaget 53 stemmer for, medens 5 stemte imod (østblokken).

7. De Forenede Nationers personale.

a. Personalepolitik.

(Dagsordenens punkt 51).

På den 7. plenarforsamling vedtog forsamlingen at anmode generalsekretæren om at aflægge beretning til 8. plenarforsamling om de skete fremskridt i personalepolitikken samt at fremsætte forslag til en række ændringer af de hidtidige personale-regulativer (jfr. beretning 7. samling sp. 173—175).

Ændringsforslagene blev inden behandlingen i 5. udvalg forelagt det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål.

De af 5. udvalg vedtagne ændringer i personaleregulativerne havde som hovedformål i fremtiden at sikre dels en mere tilfredsstillende rekruttering af personalet og dels at skabe klarhed med hensyn til afskedigelsesgrunde og fremgangsmåden ved afskedigelser. De vedtagne forslag indeholdt også visse regler om internationale embedsmænds deltagelse i politisk virksomhed. Statutten for den administrative domstol blev samtidig ændret således, at erstatning i tilfælde, hvor domstolen underkender afskedigelsen, som hovedregel højst kan være et års gage, men ikke over \$ 10 000.

Det lykkedes i 5. udvalg, takket være generalsekretærens medvirken og en række delegationers indsats for gensidig forståelse, at nå frem til et kompromisforslag efter ovenstående retningslinier. Det vedtagne forslag tager på en gang hensyn til ønsket om at sikre generalsekretæren den fornødne myndighed som administrationschef og til FN-personalets rimelige krav om beskyttelse af deres rettigheder.

Under drøftelserne af generalsekretærens beretning om personalepolitikken kunne det ikke undgås, at man kom ind på problemerne i forbindelse med gennemførelse af den amerikanske „Immigration and Nationality Act“ af 24. december 1952. Efter forhandling med det rådgivende udvalg